

תיאטרון
באר-שבע

רומאו ויולטיה

מאת: ויליאם שייקספיר - תרגום: אלי ביזאווי - בימוי: עירד רובינשטיין

בֵּין שְׁנֵי בְּתִים
כְּבִדִי-כְּבֹד
בְּעִיר,
שְׁאִיבְתָם
נוֹדְעָה בְּרֹאשׁ
חוֹצוֹת
עַמּוֹת חֶדְשׁ
סְכֶסוֹךְ רְדוֹם
הַעִיר
וְיָדֵי אֲחִים
בְּדָם נֶשׁוּב
רוֹחֲצוֹת.

מנהל ויצור ותפעול יואב מהרבני
מנהל הצגה שלמה לסרי
מנהל במה חנוך אברהם
עוזרת במאי לירון דן
תפעול תאורה שמואל מור, אלירן צדוק
תפעול סאונד אופיר ספיר, ניר רובין
רקוויזיטור אריה לוצאטו
מלבישות יהודית אלקיים, אביבית עמר
פאות ותסרוקות מרינה נודל
איפור חן ברעם
ייצור אביזרים גילי כוכבי, אורה קמומיל
ייצור תלבושות "המתפרייה"
עוזרת מעצב תלבושות קארין בראונר
בניית תפאורה דודי בית מלאכה
עריכת תוכנייה שני אמור
עריכת תוכן איה קפלן
עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג
צילום תוכנייה מעיין קאופמן
צילום תמונת השער אילן בשור

תודות

לעידו ריקלין, עמיר הזאב שבתאי ועדי צוקרמן
משך ההצגה שעתיים ורבע (כולל הפסקה)
הצגה ראשונה 21.2.2015

תיאטרון באר-שבע
במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע,
שד' יצחק רגר 41 באר-שבע,
טל: 08-6266444
חפשו אותנו ב- www.b7t.co.il

בחסות:

משרד התרבות והספורט
עיריית באר-שבע
הרשות לפיתוח הנגב
המשרד לפיתוח הנגב והגליל

מאת וויליאם שייקספיר
תרגום אלי ביזאוו
עריכה ובימוי עירד רובינשטיין
תפאורה סבטלנה ברגר
תלבושות מאור צבר
תאורה זיו וולושין
תנועה עמית זמיר
קרבות במה אורי בוסתן
הדרכת טקסט דן ענבר
מוסיקה רן באגנו
שחקנים -

ורונה

נסיק ורונה/רוקח - רון ביטרמן
נזיר - מולי שולמן

בית מונטגיו

ליידי מונטגיו, ראש המשפחה - אדוה עדני
רומיאו, בנה - תום אבני
בנווליו, בן דודו של רומיאו - יוגב יפת
מרקוציו, חברו של רומיאו - תום חגי
בלתזר, חברו של רומיאו - ניצן רוטשילד/אורי סברי

בית קפולט

קפולט, ראש המשפחה - אמיר קריאף/זיו זוהר מאיר
ליידי קפולט, אשתו - מיכל ויינברג
יוליה, בתם - אביגיל הררי
טיבאלט, בן דודה של יוליה - אורן כהן
פאריס, מחזרה של יוליה - עמית אפשטיין
אומנת - שרית וינו אלעד
פייטרו, משרת - אלירן הרוש
משרתות - שיר ענבר, תמר מלאכי/יובל לוי *
* סטודנטיות למשחק מ"גודמן" ביה"ס למשחק בנגב

לשחרר את וויליאם

בלתרגם את 'רומיאו ויוליה' גלומה הזכות לקבור כיוצר-שותף לכוהן הגדול של המחזאות ולגעת בקודש הקודשים של התיאטרון. היית מגחך למשמע המטאפורה המעט נפוחה הזאת, אלמלא היוותה עבורי מנוע מאיים ומדרבן כאחד לחווית תרגום זו.

ואכן, בתחילת הדרך, שעת-עבודה ממוצעת הייתה מורכבת מארבעים דקות של יראת כבוד, רבע-שעה של סירוס עצמי וחמש דקות של יצירה. בשבוע הראשון לעבודה, ישבתי מול ה'פרולוג', התבוננתי בו, שיננתי אותו, דקלמתי אותו, צפיתי בלורנס אוליבייה מבצע אותו ב YouTube והדף נותר ריק. ואז לאט לאט עברתי משלב ה'כבדהו' לשלב ה'עבדהו' - השלב שמצריך בחירות.

הכרתי והוקרתי תרגומים קודמים של המחזה לעברית, אך כדי לבוא כמה שיותר נקי' בחרתי להתמקד בעבודה מול המקור השקספירי בלבד ולצידו, מקור השוואה יחיד והוא תרגום לצרפתית מאת ויקטור הוגו הבן, זאת על מנת ללמוד מהתמודדותו של יוצר נוסף בשפה אחרת ובזמן אחר. שתי הבחירות המשמעותיות ביותר מבחינתי היו קשורות בשפה ובמשקל ובעיקר, בשילוב ביניהם.

העברית אולי ותיקה מהשפות האחרות, אך כשפה מדוברת היא קמה לתחיה לא מזמן וכמאמר השיר 'משתנית בלי הרף'. לכן בחרתי לרתום את העברית העכשווית, על רבדיה ומטעניה התרבותיים ולהפגיש אותה עם הטקסט הקלאסי.

תרגום לתיאטרון פונה בראש ובראשונה לאוזן, מעטים האנשים שיושבים וקוראים אותו. לכן, לצד הקפדה על עברית מרובדת ועשירה, היה לי חשוב לשמור על שפה מדוברת ובהירה, כשהאתגר המרכזי הוא יצירת זרימה טקסטואלית שכמו מתיישבת "במקרה" על המשקל השקספירי.

הרשיתי לעצמי לטייל בין משלבי השפה ולנוע בין פיוט לסלנג, שכן השפה מגוונת גם במקור. שקספיר מאפשר לדמויות שונות לדבר ברובדי שפה שונים ולעתים אף מאפשר לאותה דמות לדבר באופן שונה בהתאם לסיטואציה: מפגשם הראשון של רומיאו ויוליה כתוב כסונטה בשפה גבוהה

עם משקל וחרוזה קפדניים, לעומת זאת רומיאו נשמע לגמרי אחרת כשהוא מסתובב עם החברים.

ובעניין המשקל, אנקדוטה קטנה: בתחילת הדרך, שילוב משתק בין התרגשות ויראת-כבוד מנע ממני להטמיע את המשקל הימבי. בוקר אחד, הגורל, או בנימה פחות דרמטית - שיר מקרי ברדיו, נחלץ לעזרת. מן הרמקולים בבית-הקפה שבו עבדתי נשמע השיר 'בדרך אל היס': "בכל אחד יש איזה מין סימפסום / שלא בולט באופן ממשי / וגם אני בתוך עצמי פתאום/ מקשיב למסתרי קולות נפשי".

לא היו אלה 'מסתרי קולות נפשי' אלא קולו של יובל בנאי - אבל המשקל הימבי נשמע.

ההחלטה להישאר נאמן למשקל סייעה לי להבחין בין עיקר לטפל ויצרה עבורי תבנית קפדנית, לתוכה יכולתי "ליצוק" את עבודתי. דווקא הגבולות הצורניים העניקו לי חירות: ככל שהקפדתי על המשקל חוויתי חופש יצירתי גדול יותר.

הייתה לי הפריבילגיה לעבוד עם במאי שהפך להיות חבר ועם צוות שחקנים, שהתענגתי על האפשרות להושיב בפיהם את התרגום בעודו מתהווה.

ובנימה אישית במיוחד, לא פעם מתעורר הויכוח אם המחזה הוא על אהבה או על כבוד. לכל אורך הדרך הרגשתי שמדובר במחזה שבמרכזו הכבוד, או ליתר דיוק - כובדו של הכבוד, שלא מותיר מקום לאהבה. במהלך השנה בה תרגמתי את המחזה זכיתי באהבה וב'פְּרִיָה' (אוריתה אהובתי ותמר אהובתנו). אז כנראה שהמיתוס חזק מההיגיון ומעתה, גם בעבורי יהיה 'רומיאו ויוליה' לעד סמל לאהבה.

* * * * *

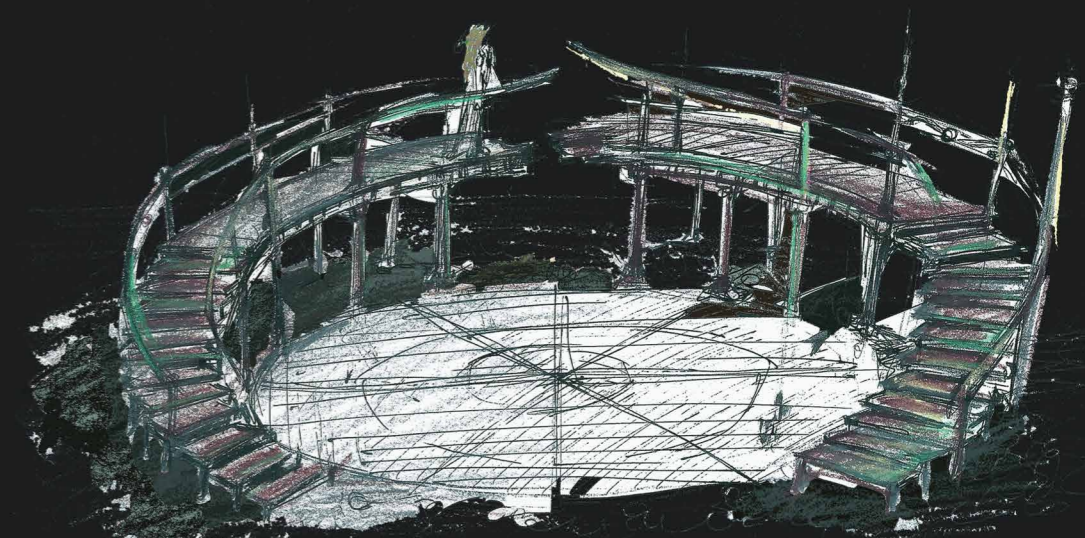
חלפו ארבע שנים ולשמחתי נדרשתי שוב לעבודה על התרגום הזה. בארבע שנים אלה התעצמה האהבה (הולדת בתנו השנייה, נעמה) אך דומה שגם האכזריות וה'כבוד' לא קפאו על השמרים. עולם כמנהגו. קלאסי.

מִבֶּט אֶחָד נְשָׁךְ: חוֹדֵר עִמָּךְ מִעֶשֶׂר דְּקִירוֹת-חָרֵב נְשָׁלָהֶם.

דבר מעצבת התפאורה | סבטלנה ברגר

הרעיון העומד במרכזו של העיבוד הוויזואלי שנעשה כאן ל"רומאו ויוליה" הוא דימוי של עולם של הימים שאחרי האפוקליפסה, עולם שהיה שלם אך נקרע לגזרים, התפרק והתפוצץ לחלקים, אבל עדיין מתקיימים בו שביבים של תקווה לחיבור מחדש בין הקרעים והחזרתם למצב של שלם אחד. הדימוי המרכזי שבחרנו בו הוא חלל עגול קרוע לשני חלקים שבמרכזו גשר המחבר בין שניהם. החלל העגול הוא זירה שהייתה שלמה ומחוברת - אך נפרצה ונקרעה לחלקיה. אלה הם שני הבתים הנלחמים ביניהם, שפעם היוו ישות שלמה אחת אך הפכו לשתי ישויות יריבות. הגשר, לעומת זאת, מסמל את התקווה שעדיין קיימת להרמוניה, לאהבה וליופי - התקווה המגולמת בדמותו של זוג הנאהבים.

דבר מעצב התלבושות | מאור צבר

הגישה שלי לעיצוב תלבושות בכלל ולעיצוב התלבושות בהצגה זו בפרט היא קודם כל בריאה והבנה של העולם שלתוכו אנו יוצקים את הדמויות. אותו עולם בדרך כלל מושפע מזמן, מקום, שפה וכו'... במקרה של רומיאו ויוליה בחרנו למקם את העולם הזה בתקופה של אחרי הזמן, מן סוג של תקופה פוסט אפוקליפטית אחרי שהעולם נחרב מעידן של מלחמות והרס המשאבים הטבעיים. את ההשראה לדמויות שאבתי מתוך מקומות, תרבויות, עמים שונים, מתוך אירועים ופסטיבלים חברתיים שונים לדוגמת - "burning man" שבארצות הברית וגם מתוך ז'אנר קולנועי נרחב של השפה הפוסט אפוקליפטית כדוגמת "מקס הזועם" או סדרות טלוויזיה כמו - "רבלושיין". כל דמות עוצבה על פי תכונותיה כפי שהיא מוצגת במחזה המקורי אך גם הוספתי לדמויות אלמנטים נוספים ורבדים נוספים על אלה הקיימים כדי לחבר אותם לעולם שיוצרנו.

למרות שכל הדמויות מעוצבות בבגדים אשר ניתן לראות כי הזמן עבר עליהם, בלויים, מלאי שכבות ומשופצרים בגד'טים, היה חשוב לי להדגיש את ההבדל בין שתי המשפחות ומקורביהן. משפחת קפולט מעוצבת בגוונים שחורים יותר עם נגיעות של ירוק ואפור כשההשראות שלי למשפחה זו היו תרבות האופנוענים, צבאות עבר, תרבות יפן וכו'... ומנגד משפחת מונטגיוו שמאופיינת בגוונים שורשיים יותר של חומים, חאקי, עם נגיעות של אדום קיבלו את השראתם ממקורות שבטיים יותר, מצבאות ארץ ישראל וכו'... סצנת הנשף שעיצבתי הייתה מרתקת במיוחד בה יצרנו מן סצנה כאוטית של ספק מלחמת עולמות ספק טקס שבטי של תחפושות עשויות מיריעות פלסטיק וניל שקופות ומסכות גז המדמות מן יצורים היברידיים של בין אדם לחיה והכל בגוונים אפורים וצבעים ירוקים ואדומים דהויים המסמלים את שתי המשפחות.

בית קפולט

בית מונטגיוו

ההיסטוריה של צמד האוהבים הטראגי

דברים מתוך ספרו של אברהם עוז "היצירה השייקספירית"

"כי לא נודע עד כה סיפור נוגה עוד / מסיפורם של יוליה ורומיאו" - מסיים שקספיר את מחזהו הנודע; ואכן, סיפורם של שני האוהבים חסרי המזל הצית את דמיונם של כותבים רבים עוד לפני שקספיר הפך אותו ליצירתם מופת שאינה יורדת מבמות העולם מאז הועלה לראשונה בידי להקת הלורד צ'מברליין.

הנושא של זוג אוהבים שאהבתם מתנפצת אל שברון המוות רווח במיתוסים העתיקים, ומשם הועתק אל סיפוריהם העגומים של אמור ופסיכה (שסופר בידי אפוליוס), טרילוס וקרסידה (שעליהם כתבו הן בוקאצ'ו והן שקספיר עצמו), טריסטאן ואיזולדה (שעליהם כתב סר תומס מאלורי ב"מות ארתור" שלו), הרו וליאנדר (שעל אודותם שר כריסטופר מארלו, בן גילו של שקספיר), או פיראמוס ותיסבי (שתואר בעת העתיקה על ידי אובידיוס וכאמור שימש את שקספיר לפרודיה בחלום ליל קיץ)..

שקספיר שכלל את הדמויות המרכזיות ואת דמויות המשנה (מרקוציו, האומנת), ושיבץ את העלילה במסגרת בעלת משמעות חברתית ופוליטית, כשהוא מעמת את האהבה הרומנטית עם מוסד הנישואים, ההולך ומתרחק ממנה במניפה הערכית המאפיינת את החברה התועלתנית עם צמיחת האתוס הבורגני והכלכלה הקפיטליסטית. שני הגיבורים העומדים במרכז העלילה אינם בגדר קורבנות בלבד: הם משלמים מחיר אישי כבד על התנתקותם המודעת והמכוונת ממוסכמות השתייכותם החברתית על מנת למצות את האינדיבידואליזם עד תומו...

בסוף המאה העשרים, בעקבות היצירות המוסיקליות, האופרות והיצירות לבלט של המאה התשע-עשרה וראשית המאה העשרים, התחלפו הגרסאות הספרותיות שקדמו לשקספיר בגרסאות מחזמר וקולנוע, הממשיכות את הטקסט השקספירי ונותעות אותו בחללו ההיסטורי של העידן המודרני

והפוסט מודרני. "סיפור הפרברים" של ליאונרד ברנסטיין העביר את העלילה אל עולמן האלים של כנופיות הפרברים של ניו-יורק; ואם סרטו של פרנקו זפירלי משנות השישים של המאה העשרים מתרפק עדיין על דימויים רומנטיים של הרנסאנס, הרי גרסתו הקשוחה של באז לורמן משנות התשעים, שבה ומכוננת את נופיה המעוררים של ורונה-סיטי העתידית.

שיני הזמן, כנראה, לא ינגסו בקלות בסיפורם הנוגה של יוליה ורומיאו, לא כל עוד שזורה אהבת הנעורים בייסורי הזמן החולף, שאינו עוצר במהלכו אלא כשהוא נתון לחיבוקו המאיים של המוות.

זאת בעיקר משום שקספיר השכיל לקבע בתודעתנו את התפיסה האידיאלוגית כי האהבה הרומנטית היא רגש אוניברסאלי הפורץ מוסכמות של תקופה ומציאות חברתית נתונה.

כָּאֵן גַּן עֵדֶן
כִּי כָּאֵן שׁוֹפְנֵת יוֹלִיָּה:
כָּל חֲתוּל, כָּל כְּלָב, כָּל עֵכְבָּר,
וְכָל מִקֶּק
חַיִּים כָּאֵן בְּגֵן עֵדֶן, וְשָׂאִים
לְרְאוֹת אֶת יוֹלִיָּה,
רַק רוֹמְאוֹ לֹא.

מעין האפוקליפסות

דברים מתוך ספרו של גדעון עפרת

דור דור ואפוקליפסות שלו: סיפור המבול הבבלי, סיפור המבול התנ"כי, חזונות הקץ של זכריה ודניאל, חזון הקץ של יוחנן ב"ברית החדשה", אפוקליפסות תלמודיות וקבליות מימי הביניים וכו' וכו'. בספר גדול ועב-כרס בשם "אפוקליפסה" (מאת פרדריק ון-דר קוך, לונדון, 1978) תמצאו אינספור ציורים ואיורים אירופאיים-נוצריים המתמסרים לאפוקליפסה של יוחנן, מאז שחר ימי-הביניים ועד לג'וטו, ון-אייק, ממלינג, דירר וקורג'ו. כל דור ואפוקליפסותיו כי לכל דור שואותיו ואימותיו הגלובליות: מגיפות דבר, חרדת שנת 1000, חרדת שנת 1500, שנת 1600, שנת 1900, סיוטי "הנשגב השלילי" של הרומנטיקונים, מלחמות העולם, פצצת האטום, חרדת שנת 2000 כמובן, אימת מטאוריטים, שואה אקולוגית, איידס, אל-קאידה - - אירן אמרנו? - - צרפו לכל זה את סימפטום המבע האמנותי האי-רציונאלי ואת נטייתם של לא מעט אמנים לחרדה, והרי לכם פוטנציאל בלתי נדלה ליצירות אמנות אפוקליפטיות.

אנו מדרפים בדפי ההיסטוריה של האמנות ודולים מלוא-חופניים סופי-עולם. במרחב מורחב זה ייסחף ההיסטוריון על-נקלה מהאפוקליפסה הדתית (רובנס, דירר, אל-גרקו וכו') לאפוקליפסה ההיסטורית-קיומית המודרנית - לזוועות אסונות המלחמות של אוטו דיקס, לייצוגי ייסורים מצמררים של האני בנוסח פרנסיס בייקון, לסדרת האסונות של אנדי וורהול - - - מסתבר, שתגובתם המאקאברית של אנשי המאה ה-18 - וויליאם בלייק בראשם - ליקום המכאניסטי של ניוטון עודנה התגובה המורבידית של אמנים לחברה הטכנולוגית ולעידן המדעי של המאה ה-20....

מלחמות העולם וה"אנגסט" שבעקבותיהן העניקו תנופה מחודשת לתחושת הדפרסיה לאחר העליצות המאניית וההיסטרית-משהו של אמנות "סוף-המאה (Fin de siècle) ו"התקופה היפה" (La belle époque). האקספרסיוניזם הגרמני של ערב מלחמת העולם הראשונה ולאחריה

ביטא את חרדת יום-הדין, חרדה אשר שבה והתעוררה מחדש בשלהי מלחמת העולם השנייה, שלא לומר לרקע אימות האקולוגיה והטרור העכשוויים. האמנות של החרדות החדשות הדהדה את האמנות של החרדות הישנות: בתערוכה בשם "קטסטרופה" ("תיאטרון ירושלים", 1984, באצירת המחבר) הוכיחו ציורים מודרניים ופוסט-מודרניים חובם לדימויים האפוקליפטיים של האמנות האקספרסיוניסטית (בציור, בשירה, בספרות, במחזאות ובקולנוע): הגופות היוצאות מקברן בחצות-ליל בסרט "נוספראטו" של פרידריך מורנאו וב"האביב המתעורר" של פרנץ וודקנד; המכונה המפוצצת את העולם במחזהו של ארנסט טולר - "ג'ז"; ועוד.

"בכי יש בעולם, כאילו מת האלוהים", כתבה אלזה לסקר שילר; ואלפרד ליכטנשטיין כתב ב-1913 שיר המתמקד בחזיון מסויט של שני בעלי מום החוצים שדה בזחילה, משורר שדעתו נטרפת עליו, סוס מועד על אישה, וכו'. ולודביג רובינר במאניפסט מ-1917:

"אני יודע שקיימות רק עוד קטסטרופות, לבות-אש, התפוצצויות, קפיצות ממגדלים גבוהים, אור פרפורי חבטות, צעקות אמוק. כל אלה הינם זיכרונותינו המנופים באלף ניפויים מכך, שמלועה הנפער של קטסטרופה בוקע הרוח..." (תרגום: בנימין הרושובסקי).

גלי הצונאמי האפוקליפטיים ממשיכים להתרגש עלינו. לתחושת התשישות המבעבעת בהיסטוריון המזדקן נוכח ההיסטוריה המופרכת של ימי-הדין למיניהם, נלווית ההכרה הגוברת בנחציות החרדה האנושית בבחינת חומר גלם בלתי נדלה לעוד ועוד יצירות ותערוכות אפוקליפטיות. פצצה אירנית? צונאמי ביפן? התחממות גלובאלית? המצב האנושי זקוק לחרדות והוא ימציא אותן לעצמו, כך או אחרת.

ויליאם שייקספיר | מחזאי

(הוטבל ב-26 באפריל 1564 - 23 באפריל 1616). מחזאי ומשורר אנגלי. שייקספיר נחשב לאחד מגדולי הכותבים בשפה האנגלית ובתרבות המערב. שייקספיר כתב את מחזותיו בין 1586 ל-1616, למרות שהכרונולוגיה המדויקת של המחזות אינה ודאית. מחזותיו משלבים אפיון מעמיק של הדמויות, גדולה פואטית ועומק פילוסופי, ומעולם לא איבדו את כוח המשיכה כלפי קהל צופי התיאטרון.

עבודותיו של שייקספיר תורגמו כמעט לכל שפה קיימת, ומחזותיו ממשיכים להיות מוצגים על במות בכל העולם. בנוסף לכך מצויים ציטוטים מיצירתו בשימוש יום יומי, בכל שפות העולם ובתרבויות רבות. במהלך השנים רבים העלו השערות באשר לחייו, ואף באשר לעצם זהותו ככותב המחזות המיוחסים לו, כמו גם על נטייתו המינית.

שייקספיר נולד בעיירה סטרטפורד אפון אייבון במחוז ווריקשייר באנגליה, באפריל 1564, בנו של ג'ון שייקספיר, סוחר מצליח, ומרי ארדן, בת לאיש האצולה הכפרית. הטבלתו לנצרות מתועדת ל-26 באפריל באותה השנה. בשל העובדה כי באותה העת נהוג היה להטביל את התינוקות בעודם בני ימים ספורים, נהוג לקבוע את ה-23 באפריל כיום הולדתו. תאריך זה הינו אף יום מותו, 52 שנים לאחר מכן.

כבנו של דמות בולטת בכפר, שייקספיר הורשה ללמוד בבית הספר בעיירה, שם קיבל חינוך כנהוג באותם הימים, ולמד את עיקרי דקדוק השפה הלטינית. בגיל 18 נישא לאן האתאווי, אשר הייתה אז בת 26.

לאחר נישואיו כמעט לא תועדה פעילות כלשהי של שייקספיר עד שהגיע, מספר שנים לאחר מכן, לזירה התיאטרונית בלונדון. שנים אלו ידועות כ"שנים האבודות" של שייקספיר, משום שלא ידוע ממה התפרנס, ומדוע עזב את סטרטפורד. ב-26 במאי 1583 הוטבלה בתו הראשונה, סוזנה, בסטרטפורד. בן בשם המנט ובת בשם ג'ודית הוטבלו בסטרטפורד ב-2 בפברואר 1585.

בשנת 1592 היה שייקספיר למחזאי ושחקן בלונדון ואף בעלים של חלק בקבוצת תיאטרון שכונתה "אנשי הלורד צ'מברליין", אשר קיבלה את שמה מהנדבן האריסטוקרטי שמימן את פעילותה. לאחר מותה של אליזבת הראשונה והכתרתו של ג'יימס הראשון, בשנת 1603, אימץ המלך החדש את קבוצת התיאטרון, והיא כונתה "אנשי המלך".

מחזותיו של שייקספיר כוללים טרגדיות, מחזות היסטוריים וקומדיות. כנהוג בתקופתו, ביסס שייקספיר רבים ממחזותיו על יצירותיהם של מחזאים אחרים ומיחזר סיפורים היסטוריים ידועים. כך, למשל, "המלט" הוא קרוב לוודאי עיבוד למחזה קדום יותר, אשר אבד, ו"המלך ליר" הינו עיבוד למחזה בשם דומה. מחזותיו ההיסטוריים נשענים על מקורות היסטוריים שהיו מוכרים לבני התקופה.

שייקספיר מת ב-23 באפריל 1616, בגיל 52 בעיירת הולדתו סטרטפורד. הוא נותר נשוי לאן עד מותו, והותיר אחריו את שתי בנותיו, סוזנה וג'ודית. לא ידוע על צאצאים ישירים של שייקספיר החיים כיום. שייקספיר קבור בכנסייה בסטרטפורד. פסלו קבוע בקיר הכנסייה, ומתאר אותו כשהוא שקוע במלאכת הכתיבה. מדי שנה, ביום הולדתו, מוחלפת הנוצה שביד הפסל.

אלי ביזאווי | מתרגם

יליד 1978, בוגר מגמת בימוי והוראת תיאטרון במכללת סמינר הקיבוצים. תרגום - תיאטרון הקאמרי: "בית ספר לנשים", "קברט", "רומיאו ויוליה", "דבר מצחיק קרה". הבימה: "הקמצן". בית ליסין: "טרטיף", "אוצר-יקר", "אוליבר!", "Avenue Q". תיאטרון באר-שבע: "פיאף", "שחק אותה סם", "טירונות בלוח". תיאטרון המדיטק: "שנה עם צפרדי וקרפד". ק.א. הפקות: "היפה והחיה". תיאטרון הספריה: "מלחמת טרויה לא תפרוץ", "בדלתיים סגורות", "השגחה עליונה", "אאידה", "תשוקה", "ג'קיל והיד", "האידיוטית", "משחקי חופשה". תיאטרון מסחרי: "כלוב העלזים". סליה יורם לוינשטיין: "ליצינים של אלוהים", "אל נקמות".

כתיבה - המדיטק: "אריה הספריה". הבימה: "ליידיסטרטה- פנטזיה קומית על שלום" (עם אודי בן משה על-פי אריסטופנס). בקולנוע: כתיבת התסריט ל"בנות", סרטו של איתן פוקס. בימוי - תיאטרון באר-שבע: "פיאף". תיאטרון הקאמרי: "תעלת בלאומילך" (עם גורי אלפי). תיאטרון הספריה: "תשוקה" (סונדהיים), "בדלתיים סגורות", "היפה והחיה". בית צבי: "אנדורה", "השגחה עליונה", "ספון ריבר". זוכה פרס על כתיבת הליברטו ל"אדיפוס משפט האלים", פסטיבל עכו 2000. זוכה מלגת קרן אמריקה-ישראל (שרת) לבימוי בשנים 2006-2002. זוכה פרס קרן רבינוביץ' לתרגום על שם עדה בן נחום לשנת 2014 על תרגומו ל"טרטיף".

עירד רובינשטיין | במאי

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי בהצטיינות ובוגר קורס משחק מול מצלמה רותי דייכס. זוכה פרס "קיפוד הזהב" על עיבוד "אגף 6" לבמה. במהלך לימודיו זכה בעשר מלגות בהן קרן שרת. כבמאי תיאטרון - תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו". האנגר גשר: "המחברת הגדולה". סטודיו יורם לוינשטיין: "דונה פלור נשואה לשניים", "הדוכסית ממאלפי". גודמן ב"ש: "הנפש הטובה מסצ'ואן", "מעשיית חורף", "בית ספר לנשים". תיאטרון הספריה: "מתחיל בבוטם ונגמר בטראח", "התור", "ההודי רוצה לברונקס". הסטודיו משחק חולון: "רשומון". תיאטרון תהל: "היפה אמה שלי?". בית צבי: "הגולם".

בין תפקידיו כשחקן בתיאטרון - הקאמרי: "רומיאו ויוליה". הסמטה: "אגף 6", "יחסים מסוכנים". תיאטרון הספריה: "התור", "ריצ'ארד השלישי", "הסוחר מוונציה", "אובססיה", "פנטזיה", "אקווס", "המאהב", "מלאכים באמריקה". בקולנוע: "בית לחם", "הבודדים", "מכתבים במלחמה", "סינדרום ירושלים". בטלוויזיה: "חטופים 2", "רמזור", "2.3 בשבוע", "בשורות טובות", "האי 2", "השועלים", "ילדי רה"מ", "אופוריה". ככותב ומתרגם - עיבוד "מתחיל בבוטם ונגמר בטראח" לבמה (תיאטרון הספרייה). תרגום ועיבוד "משהו למות בשבילו" לבמה (תיאטרון חיפה). עיבוד "דונה פלור נשואה לשניים", "יחסים מסוכנים" לבמה. תסריט "באב אל ג'הנום" שזכה בקרן הקולנוע הישראלי ונמצא בשלבי הפקה.

סבטלנה ברגר | מעצבת התפאורה

בגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת ת"א. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - תיאטרון החאן: "נשות וינדור העליונות", "דוד ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קיי", "אושר", "צל חולף", "הנן של ראש העיר". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון חיפה: "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילו". תיאטרון באר-שבע: "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה". בית ליסין: "מדליה להרי", "עקר בית". תיאטרון הקאמרי: "עד לא ידע". המדיטק: "הכיתה המעופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ויעלי" ו"ספר הג'ונגל". ידישפיל: "אלוהים אדם ושטן".

עיצוב תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "הגיבן מנוטרדאם", "בין חברים". תיאטרון הבימה: "מירלה אפרת", "פירוים", "ארטון", "טנגו". תיאטרון גשר: "שונאים-סיפור אהבה". תיאטרון חיפה: "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי", "אמא מלכה". יידישפיל: "אהבה אחרונה", "חזן מווילנה", "ילדי הצל". תיאטרון אורנה פורת: "הברווזון המכוער". זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009, "אמיל ובלשים".

אורי בוסתן | קרבות במה

עוסק באמנויות לחימה כ-30 שנה. החל בלימודי קרב מגע ועבר לאמנויות לחימה מסורתיות. מתמחה בנינג'יטסו, מתלמידיו של מאסקי האצמוי מיפן ומחזיק בחגורה שחורה דאן 4 בתחום זה, דאן 2 באשירה קראטה (דרוא"פ), דאן 5 בקוניבקאי קארטה ודאן 6 בשיטה" - המרכז הישראלי להגנה עצמית. בוגר קורס מדריכי נינג'יטסו בוינגייט, מדריך ומאמן יחידות אבטחה ממשלתיות ואזרחיות בארץ ובעולם ומכהן כיום כראש ICQC - שיטת קרב מגע ישראלי.

מנחה, מלמד ומעצב קרבות במה כ-18 שנה. מורה בסטודיו לאמנויות התיאטרון של יורם לוינשטיין, כוריאוגרף קרבות במה לתיאטרון ולקולנוע.

מאור צבר | מעצב התלבושות

בוגר תואר ראשון במסלול לעיצוב אופנה ואמנויות הבמה ב"שנקר". מרצה במחלקה לעיצוב אופנה במכללת שנקר. בעל סטודיו לעיצוב וייצור תלבושות וכובעים.

במהלך לימודיו זכה בפרס "סטנלי הלר לעיצוב מצטיין" וקיבל מלגה על עיצוב תלבושות מטעם "קרן שרת" לסטודנטים מצטיינים.

בין עבודותיו - תיאטרון הבימה: "בארבו - שרים 90", "דיבוקים", "יוסף וכתונת הפסים המשגעת", "נתתי לה חי", "הסוחר מוונציה", "ערי מדבר אחרות", "הקמצן", "אבא גוריו". תיאטרון החאן: "תהילה", "הקומדיה של קלאנדרו", "הצוענים של יפו", "הדוד וניה". תיאטרון חיפה: "טיפול בטנגו", "בת המלך". תיאטרון בית ליסין: "טרטיף". פסטיבל ישראל: "אבא שלי לא ציפור". להקת המחול הקיבוצית: "פוראמן מגנום", "וכשהגיע לשמש", "אקודוס", "אמבכלל". האופרה הישראלית: "סינדרלה", "רחמיו של טיטוס", "רוסטרי". תיאטרון תמונע: "קאסדה"(אנסמבל תוצרת בית). תיאטרון הסמטה: "סלומה". להקת פרסקו: "פולצ'ינלה", "הופלה", "מאיץ חלקיקים". מיומנה: "אדרבא". להקת ורטיגו: "סילווייה". להקת קמע (בת-דור ב"ש): "האמת העירומה", "שרול". במת מיצג: "סיפורי סבתא". תיאטרון שלנו: "איה אווץ' אווה". תאטרון המדיטק: "הכבש ה-16", "בגדי המלך החדשים" (בשיתוף להקת פרסקו), "אלף לילה ולילה". מרכז סוזן דלל למחול: "מונגר", "וונדרלנד".

זוכה פרס ידיו הבימה לשנת 2014 על עיצוב תלבושות להצגה - "הסוחר מונציה". זוכה פרס התאטרון לשנת 2014 על עיצוב תלבושות להצגה "הקומדיה של קלאנדרו". זוכה פרס התיאטרון לילדים ונוער לשנת 2008 על עיצוב תלבושות להצגה: "איה אווץ' אווה". פרס ראשון בפסטיבל חיפה להצגות ילדים לשנת: 2009, 2011, 2014.

אלי ביזאווי

דן ענבר

אורי בוסתן

זיו וולושין | מעצב התאורה

בוגר סמינר הקיבוצים בחוג לתיאטרון. תיאטרון הבימה: "פשוטה", "אלף לילה", "החוטם", "כוכב יאיר", "מר פרסוניאק", "פוסט טראומה", "מונוגמיה", "ארץ חדשה", "הסוחר מוונציה", "לא אשנא", "השבועה", "הקמצן", "אלוהים מחכה בתחנה", "חשמלית ושמה תשוקה". תיאטרון בית ליסין: "מלאכת החיים", "סיפור ישן חדש". תיאטרון חיפה: "משהו למות בשבילו", "בומרנג". תיאטרון גשר: "המחברת הגדולה", "החיים בשלוש גרסאות". תיאטרון באר-שבע: "הכל בגן", "חבלי משיח", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "הצעה מגונה". תיאטרון באר-שבע בשיתוף הקאמרי: "אסיר בלב העיר". תיאטרון המדיטק: "הייד", "הכיתה המעופפת", "מלך היהודים", "המכשפה בבית ממול" (זוכת פרס התאורה בפסטיבל חיפה 2012). פסטיבל חיפה: "אח אב בום טראח" (זוכת פרס התאורה 2003), "סיפורי גילגמש" (זוכת פרס התאורה 2009). תיאטרון נוצר: "ערבה" (זוכת פרס התאורה 2010). תיאטרון יפו: "איש בחולות" (זוכת פרס התאורה 2006), "נשים זרות" (זוכת פרס התאורה 2007). תיאטרון אורנה פורת: "הקסם של אורנה" (זוכת פרס התאורה להצגות ילדים 2011).

זיו וולושין

לירון דן

דן באגנו

מאור צבר

עמית זמיר

עירד רובינשטיין

סבטלנה ברגר

עמית זמיר | תנועה

ליד 1980, מורה לתיאטרון מחול, יוצר וכוראוגרף. בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, הסדנה להכשרת רקדנים בחיפה, בעל תואר ראשון B.Ed בחינוך למחול וסטודנט לתואר שני M.A בהתמחות כוריאוגרפיה.

זוכה מלגות ע"ש: שוקי מדנס, שוש אביגיל, עדי קאמרי, אורנה בן חורין, קרן שרת ועוד.

מורה לתיאטרון מחול בסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, מורה ליצירה אישית בגודמן בית הספר למשחק בנגב, מעביר סדנאות בתנועה בארץ ובעולם.

בין עבודותיו ככוריאוגרף - הבימה: "רעל ותחרה", "מישהו שישמור עליי". הקאמרי: "בעל למופת". תיאטרון באר-שבע: "למה לא באת לפני המלחמה?", "בין חברים". סוזן דלל: "בובה", "סוסי ים", "בלאנש". תיאטרון פיקולו איטליה: "MIRACOLO". תיאטרון CRT איטליה: "THE HEAD". הסטודיו למשחק מיסודו של יורם לוינשטיין: "המחברת הגדולה", "רודף העפיפונים", "אנה קרנינה", "עד ראייה", "שלוש אחיות", "דרפור", "האישה מן הים", "שרוליק" ועוד. סמינר הקיבוצים: "גאולה", "חתולה", "אומברלו". גודמן בית הספר למשחק בנגב: "חוות החיות", "המערה של סלמנקה", "הגלגול" ועוד.

כיוצר עבודותיו הוצגו בפסטיבלים רבים כגון: פסטיבל ישראל, גוונים במחול סוזן דלל, מחול אחר סוזן דלל, מחול לוהט סוזן דלל, פסטיבל מאסטר קלאס מילאנו איטליה, פסטיבל איסטרופוליטנה פרוגיקט בברטיסלאבה, סלובקיה, פסטיבל תיאטרון של מדינות דרום אמריקה - FITUB, Folkwang Physical ו Theatre Festival in Deutschland ועוד.

דן ענבר | הדרכת טקסט

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 2000. למד הוראת תיאטרון ובימוי בסמינר הקיבוצים. מורה לעברית, לעבודה על טקסט ולקריאת שירה בבתי ספר למשחק ברחבי הארץ. מלמד עברית לדוברי שפות זרות באולפנים שונים. עוסק בקריינות עבור אתרי אינטרנט ובספרייה המרכזית לעיוורים.

רן באגנו | מוסיקה

משנת 1987 עוסק במגוון רחב של מוסיקה ובשנים האחרונות מנהלה המוסיקלי של להקת המחול 'ורטיגו' בהנהלת נועה ורטהיים.

תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "קן הקוקייה", "סוביניר", "טירונות בלז", "בין חברים", "רק אתמול נולדה", "הצעה מגונה". תיאטרון חיפה: "כולם היו בני", "הצמא והרעה", "סוחרי גומי", "אנשים קשים". בית ליסין: "בחורים טובים", "אמא שלו", "קפה ערבה", "בחורים טובים". הבימה: "מותו של סוכן", "מונולוגים מהגינה", "שרי מלחמה", "קויאר ועדשים". תיאטרון הקאמרי: "משרתם של שני אדונים", "שמנה", "הנמר". תיאטרון נאפולי (Teatro Stabile Napoli): "אנטיגונה", "הים לא מרטיב את נאפולי", "אנטוניו וקליאופטרה" ו"גן הדובדבנים".

בתחום המחול - להקת ורטיגו: "חמסין", "איש חוטים", "האסתר", "סילויה", "לידת הפניקס", "ורטיגו והיהלומים", "רעש לבן", "מאנא", "נול", "ורטיגו 20", ו"רשימו".

הלחנת פס-קול בטלוויזיה ובקולנוע - "פלפלים צהובים" (זוכה פרס הפסקול הטוב לשנת 2011 ולשנת 2014), "בלתי הפיך", "מגדלים באוויר", "מרגל השמפניה" (זוכה פרס האקדמיה לסרטים דוקומנטריים 2007), "שישה מליון ואחד", "פלנטה אחרת", "נו-אקזיט".

זוכה פרס חגי' 21013 על עבודתו בסרט "פלסטלינה" (פסטיבל ירושלים 2013). זוכה פרס אופיר 2014 על עבודתו בסרט "אפס ביחסי אנוש". היה מועמד לפרס התיאטרון האיטלקי בשנים 2013 ו 2014 על הלחנת המוזיקה ל"אנטיגונה" ול"אנטוניו וקליאופטרה" בתיאטרון נאפולי.

לירון דן | עוזרת במאי

סיימה את לימודיה בבית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 2011. עוזרת הפקה בהצגה "גליליאו" של תיאטרון באר-שבע. מפיקה: "ציפור אש - יונה וולך", "אדיפוליס". מפיקה בפועל: פסטיבל פרס הבמה לילדים ונוער 2014. עוזרת במאי: "אדיפוליס". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית ליסין: "כטוב בעיניכם". תיאטרון אורנה פורת לילדים ונוער: "גיבורה". תיאטרון באר-שבע: "הגיבן מנוטרדאם", "איזה יופי".

תום אבני | רומיאו

יליד 1986.

בית ליסין: "ספר הג'ונגל". תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוח" (מועמד פרס התאטרון 2014, שחקן בתפקיד ראשי), "איזה יופי". תיאטרון הספריה: אופרת הרוק "רנט". בתיאטרון המסחרי: "המלך סיאם", "תום סוייר", "אלאדין", "זורו".

בטלוויזיה: "השמינייה" עונה 2 ו-3, "האלופה" עונה 2, "24/7" תום אבני", "בובות", "האיי" עונה 2, "לא תדעו עוד צער" (סרטה הקצר של סיגל אבין שזכה בפרס הראשון בפריקט 48 שעות), "אורים ותומים", "סברי מרנן" עונה 1 ו-2.

מתרגם מחזות ביניהם: "שבטים", "RED".

עמית אפשטיין | פאריס

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2013.

זוכה פרס השחקן הראשי הטוב ביותר בפסטיבל itself הבינלאומי בוורשה.

תיאטרון באר-שבע: "רק אתמול נולדה", "פיאף", "הגיבן מנוטרדאם". תיאטרון הבימה: "זרעים". תיאטרון אורנה פורת: "אדיסון", "משחקים בחצר האחורית". תיאטרון המדיטק: "הכיתה מעופפת", "אמיל והבלשים".

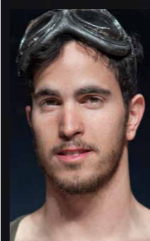
רון ביטרמן | נסיך רונה / רוקח

בוגר סמינר הקיבוצים, 2004.

תיאטרון חיפה: "גיבורים בעל כורחם". תיאטרון הבימה: "המדריך לחיים הטובים" (בשיתוף תיאטרון באר-שבע). תיאטרון באר-שבע: "איזבלה", "קומדיה של טעויות", "המשרד", "הרוזן ממונטה כריסטו", "קן הקוקייה", "פיאף", "הכול אודות חוה", "בוגד", "שחק אותה סם", "גלילאו", "טירונות בלוח", "הגיבן מנוטרדאם". תיאטרון אורנה פורת: "פצפונת ואנטון", "אניהו", "הדוד הנק".

בטלוויזיה: "חטופים" עונה 2, "החממה" עונה 2 ו-3.

תמונע: "החברים של ננה".

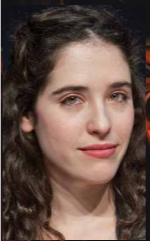
אלירון הרוש | פיטרו

יליד באר-שבע. בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב, 2012. בוגר הקורס "טכניקה" למשחק מול מצלמה בהדרכת ניב רז ואולי שטרנברג.

זוכה במלגות "כיוונים בחברה", "כיוונים בשירה". אירוע חשיפה שח"ם 2013.

במסגרת ביה"ס למשחק: "לצאת מכאן", "ליזיסטרטה", "הכלה וצייד הפרפרים", "המעגל", "חשיבותה של רצינות", "עושת הנפלאות", "היה היה".

תיאטרון ארצי לנוער: "הלב של ירושלים". תיאטרון באר-שבע: "בוגד", "פרח השכונות", "טירונות בלוח".

אביגיל הררי | יוליה

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילין, 2008.

פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראלים 2013.

זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014.

זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014.

בתיאטרון: תיאטרון באר-שבע: "בית ברנרדה אלבה". תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'ו", "עד ראיה".

סטודיו למשחק "ERNST BUSCH". ברלין: "השאובינה", "אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הידי בת ההרים". במסגרת הלימודים: "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "אמת אלימה".

בטלוויזיה: "האיי", "מתים לרגע".

בקולנוע: "למראית עין" (זוכת פרס "אריה הזהב" בפסטיבל ונציה 2006), "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "סם שפיגל" 2013), "מנפאוואר".

מיכל ויינברג | לידי קפולט

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. בין תפקידיה בתיאטרון: תיאטרון הספריה: "שדים ורוחות", "המיזטרופ", "בורגנים", "נפש יהודי". צוותא: "מנגינות מחזרות". תיאטרון תמונע: "ג'ודי יקירתי", "אייכה?". תיאטרון המדיטק: "אורה הכפולה". תיאטרון גשר: "דון זואן", "אוכלים", "ים", "השטן במוסקבה", "חלום ליל קיץ", "העבד", "אופרה בגרוש", "שושה", "נישואי פיגארו", "כפר", "אדם בן כלב", "מומיק", "הברון מינכהאוזן", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "גן הדובדבנים", "הבן הבכור", "לילות לבנים", "רומן בעבודה", "הלילה ה-12", "הרי את לעצמך". תיאטרון באר-שבע: "פיאף", "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "קומפני", "למה לא באת לפני המלחמה", "נורה", "איפיגניה", "רק אתמול נולדה".

זוכת פרס התיאטרון לשחקנית המבטיחה שנת 2001.

שרית ויט אלעד | אומנת

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1992. גילמה תפקידים בתיאטראות השונים בארץ (הבימה, באר-שבע, הקאמרי, בית ליסין צוותא ותיאטרון הרצליה).

זכתה במקום הראשון בפסטיבל התיאטרונטו לשנת 2005 עם הצגת יחיד בשם "גילי". זוכת פרס התיאטרונטו על בימוי ההצגה "הבן של יעקב" בשנת 2009.

הנחתה תוכניות טלוויזיה בנושא אוכל, בריאות, עיצוב ונדל"ן.

השתתפה בסדרות רבות, ביניהן "הבורגנים", "משמורת", "ילדי ראש הממשלה".

בין הסרטים שהשתתפה בהם - "מסוכנת", "אור", "נודל", "טום הרנדל", "רווקה פלוס", "עד סוף הקיץ".

מדבבת בסרטים וסדרות לילדים.

השתתפה בחג המחזמר בבת ים במחזמר האופראי "גרטה והמרוץ לחלל" שזכה במקום הראשון.

תום חגי | מרקוציו

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין. בוגר סדנת משחק בהנחיית שי זביב ואילן גנני. בוגר שיעורי משחק בהנחיית אייל כהן. מההצגות בסטודיו: "עמק המוות", "כל הזעם הזה", "יונים, חירשים", "חקירה אינטימית", "אחרי הגשם", "דלתות" (אסופת מונולוגים).

תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "טירונות בלז", "איזה יופי", "חבלי משיח", "רוחות", "הצענה מגונה". בטלוויזיה: "תא גורדין", "100", "אורים ותומים", "המגיפה", "משפחה טובה". בקולנוע: "יונה".

יוגב יפת | בנווליו

בוגר הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2009. בוגר החוג לקולנוע וטלוויזיה באוניברסיטת תל-אביב.

הצגת יחיד "סמיר ויונתן" - 2011 זכייה בפרס השחקן המצטיין בפסטיבל תיאטרונטו. כמו כן זכה בפרס "שחקן השנה" ו"הצגת השנה" לשנת 2012 מטעם אסיטז'. ייצג את ישראל בפסטיבל "en la gran carpa de la paz" בקולומביה.

תיאטרון מדיטק: "ציפור הנפש" ו"אמיל והבלשים". תיאטרון גושן: "ארץ האושר". תיאטרון אורנה פורת: "ריקוד משפחתי", "הצמיד של אופירה" ו"גיבורה קטנה".

תיאטרון "תמונע": "ספר הפנים שלי" (זוכת פסטיבל עכו 2013), "דרקון הזהב שלי". תיאטרון באר-שבע: "פיאף".

תיאטרון חיפה: "מסע הדוד מקס".

בטלוויזיה: הסידרה "2.3 בשבוע", ערוץ 10.

אורן כהן | טיבאלט

בוגר מצטיין של מחזור א' בגודמן בית ספר למשחק בנגב. חבר בקבוצת התיאטרון של רמי דנון בשדרות. זוכה מלגת הצטיינות ע"ש מרק חסמן שלוש פעמים ברציפות 2005-2007, זוכה מלגת מצטיין מחזור תלת שנתי, מלגת תחרות מונולוגים 2007 ומלגת צביקה הדר למונולוגים קומיים 2008. זוכה פרס התיאטרון הישראלי לשנת 2009 בקטגוריית שחקן מבטיח.

תיאטרון באר-שבע: "לטיפול יצאנו", "קומדיה של טעויות", "המדריך לחיים הטובים", "הרוחן ממונטה כריסטו", "פיאף", "קן הקוקייה", "החולה המדומה", "גלילאו", "משחח הסכינים הסיני", "חבלי משיח", "טירונות בלז", "הגיבן מנוטרדאם". תיאטרון הבוגרים: "היירספריי". תיאטרון הקיבוץ: "תרנגול כפרות".

בקולנוע: "סרמיל", "שקופים", "כביש 40 דרום". בטלוויזיה: "שביתה" בבימוי רני בלייר, "עממיות".

ברדיו: מגיש את התכנית "שותפים לתשע" ברדיו דרום.

אורי סברי | בלתור

בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב, 2014. הצגות במסגרת בית הספר למשחק: "מעשיית חורף", "הבקכות", "סקאפן", "תמונות מהוצאה להורג", "אישה אחת ששרה".

תיאטרון באר-שבע: "פרח השכונות", "רק אתמול נולדה".

להקת מחול קמע: "משחקים פיראטים". המשכן לאמנויות הבמה: "זורו".

ניצן רוטשילד | בלתור

בעל תואר ראשון בקולנוע- אוניברסיטת ניו-יורק. בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב.

במסגרת בית הספר למשחק: "הנפש הטובה מסצ'ואן", "חפץ", "הבקכות", "סקאפן", "תמונות מהוצאה להורג", "טוב ויפה", "שונאים, סיפור אהבה", "מעשיית חורף".

תיאטרון באר-שבע: "איפיגניה", "בין חברים".

בימים אלה נמצא בחזרות להצגה "טייבלה והשד שלה".

הָבָה אוֹדָה: אֵינְנוּ אֶלָּא שְׁנַיִם,

אֶף שְׁבִינֵינוּ אֶהְבָּה אַחַת.

וְכָּה אֶשָּׂא לְבַד עַל הַכְּתָפַיִם

כָּל דְּבַר קִלְוֹן וְכָל אֶבֶק חַטָּאת.

רִתְקוּנוּ זֶה לָזֶה כְּבָלֵי נַחֲשֵׁת,

אֶף בִּינוּתֵינוּ חוּץ כְּבָר גְּבָה,

הוּא לֹא פָּגַע בְּרַף הָאֶהְבָּה,

אֲבָל גָּזַל רִגְעֵי עֲדָנָה וְאַשֶׁר.

אֵלֶיךָ אֶתְנַכֵּר בְּתוֹךְ קֶהֱל,

לְבַל יִדְבַק בְּךָ אֶבֶק כְּלִמְיָה,

וְגַם אֶתְיָ אֶל תִּכְבְּדֵנִי כְּלָל,

פֶּן יִפְגַּע שְׁמֶךָ כְּמֵלֵא נִימָה.

הוּא לֹא! הֲרִגְשׁ בִּי גּוֹאֵה עַד כִּי

אֲנִי שׁוֹאֵב מִמֶּךָ אֶת כָּל עֲרֻכִי.

סונטה # 36

מתוך ספרה של זיוה שמיר
"עיניי אהובתי: כל סונטות שקספיר",
שיצא בהוצאת ספרא והקיבוץ המאוחד
ב-2011

זיו זוהר מאיר | קפולט

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. זוכה 12 מלגות משחק. זוכה פרס השחקן בהצגות ילדים ונוער לשנת 2007/8.

תיאטרון הקאמרי: "המורדים", "הורדוס", "טובים השניים", "הרטיטי את ליבי", "כסף עובר ושווא" ו"רומיאו ויוליה". תיאטרון חיפה: "הבחורים בדלת ממול". תיאטרון באר-שבע: "גלילאו", "הגיבן מנוטרדאם". הופיע במחזות הזמר: "פיטר פן", "אלאדין", "היפה והחיה", ערבים מוזיקליים: "מנגינות מזורות", "ערב שירי ז'אק ברל".

הפקות נוספות: "כלוב העלזים", "הכל יחסי...מממ", "הכבש הששה עשר", "פצפונת ואנטון", "שמונה בעקבות אחד", "כלה צפרדע", "נולדתי לחלוס".

בטלוויזיה: "מרחב ירקון", "זימאנה", "לחיות מחדש", "החברים של נאור", "רמזור", "הכבוד של מרציאנו", "בית המשאלות" ובדרמות "באז" ו"דנה לא רוקדת". בקולנוע: "דיסטורשן" ו"כבוד".

מדבב בסדרות ובסרטים רבים.

מלמד ומביים בגודמן ביה"ס למשחק בנגב.

הפקות שביים: "מי מפחד מברכטי?", "הזוג המוזר", "הכלה וצייד הפרפרים", "עושת הנפלאות", "שבעה במכה אחת", "דירה להשכיר".

מולי שולמן | ניר

שחקן, מאלתר, במאי ומתרגם. יליד 1974. בוגר הסטודיו של ניסן נתיב תל-אביב, 2000. תיאטרון באר-שבע: "הזכיה הגדולה", "יונו והטווס", "קומפני", "הכול אודות חווה", "סוביניר", "הכל בגן", "רק אתמול נולדה", "בין חברים".

בימוי ותרגום: "מר קולפרט" - זוכת שני פרסי "קיפוד הזהב" 2010, תיאטרון תמונע, ת"א. "סקאפן"/מולייר - לתלמידי שנה ג' בביה"ס למשחק "גודמן", 2014. הצגות בפסטיבל תיאטרון קצר, צוותא ת"א, שם גם חבר בוועדה האומנותית.

מזה עשור מופיע בהרכב האימפרוביזציה THREE FALING ברחבי הארץ. בטלוויזיה: "הכל הולך", "בלתי הפיך", "פרשת השבוע", "חשופים", "סרוגים", "מעצר-בית", "המובילים", פרסומות (קמפיין ויזה כ.א.ל). מדובב, מתרגם ומביים קולות בסרטי פיקסאר ודיסני ובכל ערוצי הילדים בכבלים ובטלוויזיה.

אדוה עדני | לידי מונטגיו

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי.

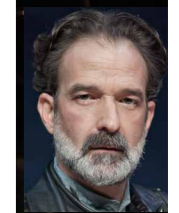
תיאטרון הבימה: "סוניה מושקט". תיאטרון בית לסיין: "ילדה של כולם", "אני לא רפפורט", "מי מכיר את עמוס חפר". תיאטרון חיפה: "השקרן" והמופע המוסיקלי: "שוק המציאות". תיאטרון הקאמרי: "קרום", "אטום". תיאטרון באר-שבע: "מהומה רבה על לא דבר", "הנסיכה והרועה", "הנאהבים", "כטוב בעיניכם", "צייד המכשפות", "אהבה וזיכרון", "אנה פרנק", "בית המלאכה", "לחנך את ריטה", "יתוש בראש", "נוכלים ואוהבים", "כשאת אומרת לא", "לא כולל שינה", "אחרון המאהבים הלוהטים", "בין חברים", "גלילאו", "טירונות בלח", "איזה יופי". תיאטרון הספריה: "פאל ג'ואיי", "הלוויה חורפית". המחזמר "גריז". תיאטרונטו 95: "ג'ורדן". פסטיבל לתיאטרון קצר: "חני בעלך אוהב אותך", "מיכל".

בטלוויזיה: "פרפר נחמד".

משתתפת במופע הבידור "נישואים גרעיניים" אותו כתבה ביימה והפיקה יחד עם בעלה דוד קיגלר.

אמיר קריאף | קפולט

בוגר בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי, 1997. תיאטרון חיפה: "מרחב מוגן", "אותלו", "המלט", "רומיאו ויוליה", "צייד המכשפות", "גן ריקי", "אירמה לה דוס", "אימפרו". תיאטרון בית לסיין: "עשו עליך סרט", "אלטלנה". תיאטרון הקאמרי: "עוץ לי גוץ לי", "הצמה של אבא", "דמוקרטיה", "המלט", "יתוש בראש", "היה או לא היה". תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו", "החולה המדומה", "בוגד", "הכול אודות חוה", "גלילאו", "נורה", "פרח השכונות", "איפיגניה", "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות". תיאטרון הספריה: "בעל אידיאלי", "הבורגנים", "המיוזנטרופ", "עדים ורוחות", "הנס של אנטוניוס", "ערב שירי ז'ק ברל". תיאטרון המדיטק בשיתוף בית לסיין: "כטוב בעיניכם". משתתף במופע האלתורים "פרוביזורי". פרינג': "מנגינות מזורות". תיאטרון צוותא: "בוא לא נדבר על זה". קריין בחסויות של הזכיינית קשת ובפרסומות רדיו וטלוויזיה. צלם ועורך וידאו.

רָצָה גּוֹרֵל
וּמִזְרְעֵי-מְדוֹן
זֹאג אֹהֲבִים
אֶמְלֵל בָּא
לְעוֹלָם.
אֶהַבְתֶּם -
סְפוּגַת דָּם -
וְיָגוֹן -
אֵיבַת-אָבוֹת
קִבְרָה רַק
בְּמוֹתָם.

חברי אגודת ידידים לשנת 2015 (לפי סדר הא"ב)

מייסדים:
אורית גרינברג
חני ונעים בצון - DSI תעשיות סיליקה דימונה
הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA
חגית ואלי להב
לוצאטו את לוצאטו בע"מ
דוד בן סימון, מנכ"ל - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ
מפעלי ים המלח בע"מ
מתן שרותי בריאות בע"מ
אלה ורון ה פלד - DSI תעשיות סיליקה דימונה
רותם אמפרט בע"מ
תרכובות ברום בע"מ

ידידים:
גורג'ט ואלי אביסרור-אביסרור משה ובני
גלית וגקי אביסרור - אביסרור משה ובני
מורן וירוס אביסרור - אביסרור משה ובני
רינה ועד נסים יהושע אבקסיס
מעייין ואיתן אילוז-י.ש.ע. השקעות ויזמות בע"מ
יהודית ומשה בוקרה-תריסי ארו בע"מ
רותי וגדי ביתן
שוש וגיל בליסטר
חביב בן דוד - אפיק מדיה בע"מ
ירונה בן שלום וג'סטין ריצ'רדסון
יצחק בן שמואל
מיכל ואיזיק גדליהו - אלוף הספרט
שרון ועודד בר - גלידה באר-שבע
דניאלה ויוסי גז
אירנה ובוריס גלפנבוים
ד"ר אורי חבושה רכו התקשרויות - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ
הני ושמשון חצב - תריסי ארו בע"מ
יוסי סבגטובי ותמרה טלפר - ס.ט. תמרה יועצים ופרייקטים בע"מ
סימה ויעקב כחלון
כימיקונטקט בע"מ
רחל לוי, קשרי קהילה - מכתשים מפעלים כימיים בע"מ
איריס ועופר ליפשיץ
אורית ועד אורי מיטלר
ע.ע. מנור, יזום, שיווק וניהול בע"מ
מנורה מבטחים פנסיה וגמל בע"מ
מפעלי המגנטיום בע"מ
מפעלי תובלה בע"מ
נגב מיטילים בע"מ
אבלין וגבי נגר - פארק הרכב גבי
יהודה ופולט נעים
יורם ודגנית סדן
צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
יפעת ועמי צוקרט
טל שדה
פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ'
אדווה שמש - גלריית אדה - בנות ובתים
תבליני מימון

נותני חסיות ותורמים

מכתשים-אגן בע"מ
הקרן ע"ש מרק ריץ'
Adelis Foundation/
Adelis Foundation

שחקני התיאטרון לעונה 2015-2014

(לפי סדר הא"ב)
אביטל איצ'ו
אבני תום
אגוזי שי
אדרי קרן*
אופיר אלון
אילדיס נופר*
איתן יעל
אלכסנדר שרון
אנידגר עמי
אפשטיין עמית
ביטרמן רון
בן זקן לירון*
ברגמן נמרוד
ברובינסקי ירון
ברנד מיכל
גדני שירי
גולן ישי
גולן שירי
גורל לי*
דהן אביה*
דנון ענבר
הגואל אוולין
הרוש אלירן*
הררי אביגיל
וינברג מיכל
וינו-אלעד שרית
וקנין יקיר*
זגורי אורי
זוארץ גיא
זוהר עופר
חממי לירן
טובלי אורלי
יהלומי טל*
ינאי מיכל
יעיש בן אוזיליו אמיתי
יפת יוגב
טפרסון עידית
מאיר זוהר זיו
* בוגרי גודמן - ביה"ס למשחק בנגב

A play by **William Shakespeare**

Translated by **Eli Bijaoui**

Directed by **Irud Rubinstain**

Set design **Svetlana Breger**

Lighting **Ziv Voloshin**

Costumes **Maor Zabar**

Choreography **Amit Zamir**

Fight Coordinator **Uri Bustan**

Text Training **Dan Inbar**

Music **Ran Bagno**

The cast -

VERONA

Prince of Verona/pharmacist - **Ron Bitterman**

Friar Laurence - **Muli Shulman**

HOUSE of MONTAGUE

Lady Montague - **Adva Edni**

Romeo - **Tom Avni**

Benvolio - **Yogev Yefet**

Mercutio - **Tom Hagy**

Balthasar - **Nitzan Rotschild / Ori Sabari**

HOUSE of CAPULET

Capulet - **Amir Krief / Ziv Zohar Meir**

Lady Capulet - **Michal Weinberg**

Juliet - **Avigail Harari**

Tybalt - **Oren Cohen**

Count Paris - **Amit Epstein**

Nurse to Juliet - **Sarit Vino Elad**

Peter - **Eliran Harush**

Also performing -

Goodman Acting School of the Negev Students

Maids - **Shir Inbar, Gita Amely, Yuval Levi**

יש בְּאַחוּד הַיָּהּ

לְאַהֲבָה

סִפּוּי לְנִשְׁבֵּר

סוּף-סוּף

אֶת הָאֵיבָה.

Tel: 972-8-6266444 | www.b7t.co.il
41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel

The theatre is supported by:

The Ministry of Culture and Sport

Beer-Sheva Municipality

The Negev Development Authority

The Ministry for Development

of the Negev and the Galilee

חשבות כנרת סברי, רו"ח
הנהלת חשבונות שרגית אליהו
 שרה כהן
חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה
מזכירת התיאטרון אירית כהן
עוזרת מנכ"ל דנה מימון
מזכירת המחלקה האמנותית מאיה מימון (חל"ד)
 חן ברעם
מנהלת פרסום והפקה שני אמור
אחזקה רחל צנצלאשוילי
אחראית מלבישות אורטל קינן
 לריטה מיגירוב
מלבישות יהודית אלקיים
 עינת סמואל
 עדי אזריאל
 שנית ביטון
 אביבית עמר
פאנית מרינה נודל
מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי
צוות טכני רוני בקר
 אריה לוצאטו
 אלעד רחמים
 פורסטר ארבל
 יאיר דנן
 מליסה יהודה
 יוסי ברומשטיין
 דודו מויאל

הננהל ציבורית יו"ר: גרינבאום אשר
 אברג'יל ריימונד
 קרן אוזן
 אבי אטיאס
 דר' אנגלרט מאיר
 פני בדש
 ראובן בן סימון
 גולדפרב משה
 דניאלה גז
 אהוד דוידסון
 פרופ' צבי הכהן
 עפרה חן
 אהרון ידלין
 דוד יוסוב
 גילה לוי
 עופר ליפשיץ
 עליזה מנור
 פרופ' גורג' מרקוביץ
 מאיר סהר
 אריה קליינמן
 אמיר רוזנבלית
 יוסי רייך
 יצחק שתיל

ממונה בטיחות יעקב הכהן
ייעוץ משפטי רמה לשם עו"ד
מבקר חיצוני חדד את תורג'מן ושות', רו"ח
מבקר פנימי אלברט פרץ, רו"ח
רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון
דוברות ויחסי ציבור אילית בראל
נציגות מכירה אירית אדרי
 שגית אליהו
 יעלי בר חנין
 ורד דהן
 מורן קראדי
 עינב שטרית
 חגית שלי
 מנעין אברהם
 פנינה גרובי
קופאיות ליטל אודיז
 חן אליאס
 ליאנה גד
 קרלה גיברג
 הילה יעקובי
 חלי סבג
 סתיו קדוש
 אורטל קינן
רכות בקרת מנויים יפעת חילי (חל"ד)
 קרלה גיברג
מנהלת פרויקטים שיווקיים מוזל אבר
מנהלת מח' טלמרקטינג וקופה אילנית וקנין-בקר
מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דנן
מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין (חל"ד)
 הילה יעקובי
מנהלת המחלקה החינוכית הילה זינסקר-פז
מחלקה חינוכית מאיה מימון (חל"ד)
 הילה סגיב
 יעקב לוי
 אוהד לייבוביץ'
 אלעד רפאל
רכז מצוינות בתיאטרון טל ישראל

Romeo and Juliet

A play by **William Shakespeare** Translated by **Eli Bijaoui** Directed by **Irada Rubinstain**

Beer-Sheva
Theatre

